وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
و آشکار شود برای شان بدی ها آنچه کرده بودند و فرابگیرد آنان را آنچه که بدان ریشخند می کردند ﴿۳۳﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا
و گفته شود امروز شما را فراموش می کنیم چنان که شما فراموش کردید دیدار این روزتان را و جایگاهتان دوزخ است و نیست

لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ
شما را هیچ یاوری ﴿۳۴﴾ این [عذاب] به سبب آن است که شما گرفته بودید آیات الله را به مسخره و فریفته بود شما را

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾
زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نشوند از آن و نه پوزششان پذیرفته گردد ﴿۳۵﴾

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
پس از آنِ الله است ستایش که پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان است ﴿۳۶﴾ و تنها برای اوست

الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾
بزرگی در آسمان ها و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ﴿۳۷﴾

ترتیبها ۴۶

سورة الأحقاف

آیاتها ۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

جزء ۲۶ حزب ۵۱

حم ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
حا، میم ﴿۱﴾ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿۲﴾ نیافریدیم

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آن دو است مگر به حق و مدّتی معین و آنان که

كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن
کفر ورزیدند از آنچه بیم داده شدند رویگردان اند ﴿۳﴾ بگو به من خبر دهید آنچه را که می خوانید غیر

دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۖ
از الله نشان دهید به من چه چیز را آفریده اند از زمین؟ یا برای شان مشارکتی در [آفرینش] آسمان ها است؟

ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ
بیاورید برای من کتابی را که پیش از این [قرآن] یا بازمانده ای از علم [پیشینیان] اگر شما

صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَن
راست می گویید ﴿۴﴾ و کیست گمراه تر از کسی که فرا می خواند غیر از الله کسی را که

لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾
پاسخ نمی دهد به او تا روز رستاخیز در حالی که آنان از درخواست اینان بی خبرند ﴿۵﴾

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ إِحْسَٰنًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
و سفارش کردیم انسان را که به پدر و مادر خود نیکویی کند حمل کرد او را مادرش با مشقت و نهاد او را
كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ
با مشقت و (مدت) حمل او و جدا کردن او (از شیر) سی ماه است تا آنگاه که رسید انسان به کمال رشد خود و رسید
أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ
به چهل سالگی گوید (ای) پروردگارم بر دلم بیفکن که سپاس بگزارم نعمت تو را که ارزانی داشته ای
عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَصْلِحْ لِى فِى
بر من و بر والدین من و اینکه کنم کاری شایسته که بپسندی آن را و شایستگی بخش مرا در میان
ذُرِّيَّتِىٓ ۖ إِنِّى تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ
فرزندان من همانا من بازگشته ام به سوی تو و بی گمان من از مسلمانانم (۱۵) آنان کسانی اند که
نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟ وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّـَٔاتِهِمْ فِىٓ أَصْحَٰبِ
قبول می کنیم از ایشان بهترین عملی را که کرده اند و درمی گذریم از بدی هایشان در میان اهل
ٱلْجَنَّةِ ۖ وَعْدَ ٱلصِّدْقِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَٱلَّذِى قَالَ
بهشت طبق وعده راستی که به آنان داده می شد (۱۶) و آن کس که گوید
لِوَٰلِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَآ أَتَعِدَانِنِىٓ أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ ٱلْقُرُونُ مِن
به پدر و مادر خود اف بر شما آیا وعده می دهید مرا که بیرون آورده شوم (از گور) حال آنکه گذشته اند نسل هایی پیش
قَبْلِى وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ ٱللَّهَ وَيْلَكَ ءَامِنْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
از من و آن دو به الله استغاثه می کردند (و می گفتند) وای بر تو ایمان بیاور که وعده الله حق است پس می گوید
مَا هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
نیست این (وعده) مگر افسانه های پیشینیان (۱۷) آنان کسانی اند که سزاوار گشته است بر آنان
ٱلْقَوْلُ فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟
سخن (عذاب) در زمره امت هایی که گذشته است قبل از ایشان از جن و انسان زیرا که آنها بودند
خَٰسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوا۟ ۖ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَٰلَهُمْ وَهُمْ
زیانکار (۱۸) و برای هر یک (از دو فرقه) درجاتی است در برابر آنچه عمل کردند و تا کامل بدهد (پاداش) اعمال شان را در حالی که آنان
لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَٰتِكُمْ
هیچ ستم نبینند (۱۹) و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش (گفته شود) بردید شما [illegible] نعمت های پاکیزه تان را
فِى حَيَاتِكُمُ ٱلدُّنْيَا وَٱسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ
در زندگانی دنیا و بهره مند شدید از آنها پس امروز کیفر داده می شوید به عذاب ذلت بار
بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾
به سبب آنکه تکبر می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه نافرمانی می کردید (۲۰)

وَإِذَا حُشِرَ ٱلنَّاسُ كَانُوا۟ لَهُمْ أَعْدَآءً وَكَانُوا۟ بِعِبَادَتِهِمْ كَٰفِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
و چون محشور شوند مردمان خواهند بود برای آنان دشمنان و عبادت آنان را منکران اند ۶ و چون

تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هَٰذَا
خوانده شود بر آنان آیت های روشنگر ما گویند آنانی که کفر ورزیدند به حق چون بیاید نزد آنها این

سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ قُلْ إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُۥ فَلَا تَمْلِكُونَ
جادویی آشکار است ۷ یا می گویند آن را بربافته است بگو اگر آن را بربافته باشم پس در اختیار ندارید

لِى مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِۦ شَهِيدًۢا بَيْنِى
برای من از سوی الله چیزی را الله داناتر است به چیزی که به گفتگو می پردازید درباره آن کافی است که او گواه باشد میان من

وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ ٱلرُّسُلِ
و میان شما و اوست آن آمرزگار مهربان ۸ بگو نیستم من نوظهور از میان پیامبران

وَمَآ أَدْرِى مَا يُفْعَلُ بِى وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ وَمَآ أَنَا۠
و نمی‌دانم چه خواهد شد با من و شما پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من و نیستم

إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِۦ
مگر بیم دهنده ای آشکار ۹ بگو به من خبر دهید اگر باشد[قرآن] از نزد الله و شما انکار کنید آن را

وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِۦ فَـَٔامَنَ وَٱسْتَكْبَرْتُمْ
و گواهی دهد گواهی دهنده ای از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و[شما از قبول آن] تکبر بورزید[آیا در این صورت گمراه نیستید]

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
همانا الله راه نمی نماید آن قوم ستمکار را ۱۰ و گفتند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَآ إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا۟ بِهِۦ
درباره آنان که ایمان آوردند اگر [این دین] بهتر می بود سبقت نمی گرفتند بر ما به سوی آن و چون راه نیافتند به آن

فَسَيَقُولُونَ هَٰذَآ إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ
پس اکنون می گویند این دروغی است کهن ۱۱ حال آنکه پیش از این[قرآن] کتاب موسی

إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا كِتَٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ
پیشوا و رحمت بود و این [قرآن] کتابی است تصدیق کننده [کتاب های آسمانی] به زبان عربی تا بیم دهد

ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا
آنان را ستم کردند و مژده ای است برای نیکوکاران ۱۲ همانا آنان که گفتند پروردگار ما

ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُوا۟ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
الله است سپس ایستادگی کردند پس ترسی نیست بر ایشان و نه ایشان غمگین شوند ۱۳

أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
آنان اهل بهشت اند جاودانه اند در آن به پاداش آنچه می کردند ۱۴

حزب ۵۱

۞ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
و یاد کن برادر عاد را (هود پیامبر) آنگاه که بیم داد قوم خود را در سرزمین احقاف (ریگستان) و هر آینه گذشته بودند بیم دهندگان

مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
پیش از وی و پس از وی به اینکه نپرستید جز الله را همانا من می ترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۲۱) قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا
از عذاب روزی بزرگ (۲۱) گفتند آیا آمده ای پیش ما تا بازگردانی ما را از اله هایمان؟ پس بیاور برای ما

بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۲۲) قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ
آنچه وعده می دهی به ما اگر هستی از راستگویان (۲۲) گفت جز این نیست که علم آن نزد الله است

وَأُبَلِّغُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (۲۳)
و می رسانم به شما آنچه فرستاده شده ام به آن و لیکن من می بینم شما را گروهی که نادانی می کنید (۲۳)

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا
پس چون دیدند آن (عذاب موعود) را به صورت ابری روی آورنده به دشت و دره شان گفتند این ابری است بارنده بر ما

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُم بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۴) تُدَمِّرُ كُلَّ
(چنین نیست) بلکه این چیزی است که به شتاب می طلبید آن را بادی است که در آن عذابی دردناک است (۲۴) هلاک می کند هر

شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
چیزی را به فرمان پروردگار خویش پس به گونه ای گشتند که دیده نمی شد جز خانه های شان این چنین کیفر می دهیم

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ (۲۵) وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ
گروه بزهکاران را (۲۵) و به تحقیق قدرت داده بودیم آنها را در چیزهایی که قدرت نداده ایم شما را در آن

وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
و قرار داده بودیم برای شان شنوایی و دیدگان و دل هایی را پس دفع نکرد از آنها شنوایی شان

وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُم مِّن شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ
و نه دیدگانشان و نه دل های ایشان هیچ چیزی را زیرا انکار می کردند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۲۶) وَلَقَدْ
آیات الله را و فراگرفت ایشان را آنچه که مسخره اش می کردند (۲۶) و هر آینه

أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
هلاک کردیم آنچه را پیرامون شماست از آبادی ها و گونه گون آوردیم آیات را باشد که آنها بازگردند (از کفر)

(۲۷) فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً
(۲۷) پس چرا یاری نکردند آنان را آنان که گرفته بودند (آنها را) جز الله از برای تقرب به عنوان اله ها

بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۲۸)
(نه) بلکه گم شدند از (نظر) آنان و این بود (اثر) دروغ ایشان و آنچه برمی بافتند (۲۸)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا
و (یاد کن) آنگاه که روانه کردیم به سوی تو گروهی از جن را که گوش فرا می دادند قرآن را پس چون
حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ
حاضر شدند نزد او گفتند (یکدیگر) خاموش باشید (استماع کنید) پس چون به پایان رسید بازگشتند به سوی قوم خود بیم دهندگان
٢٩ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
٢٩ گفتند ای قوم ما همانا ما شنیدیم کتابی را که نازل شده است پس از موسی
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ
در حالی که تصدیق کننده آنچه که پیش از او بوده است هدایت می کند به سوی حق و به سوی راهی راست
٣٠ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ
٣٠ ای قوم ما اجابت کنید دعوت کننده الله را و ایمان آورید به او که می آمرزد (الله) برای شما پاره ای از
ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٣١ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ
گناهانتان را و پناه می دهد شما را از عذابی دردناک ٣١ و هر که اجابت نکند دعوت کننده الله را
فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
پس نیست او عاجز کننده (الله به گریختن) در زمین و نیست او را جز الله یاورانی آنان
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٢ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
در گمراهی آشکاری هستند ٣٢ آیا ندیده اند (نیندیشیده اند) که همانا الله که آفریده است آسمان ها
وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
و زمین را و درمانده نشده است به آفریدن آنها تواناست بر اینکه زنده کند مردگان را چرا
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٣ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
همانا او بر هر چیزی تواناست ٣٣ و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش
أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
آیا نیست این حق گویند آری سوگند به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را به سبب کفری که
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٣٤ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
می ورزیدید ٣٤ پس شکیبا باش چنانکه شکیبایی کردند صاحبان تصمیم جدی از پیامبران
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
و شتاب مکن (عذاب) برای آنان گویی آنها روزی که ببینند آنچه را که وعده داده شده اند درنگ نکرده اند مگر
سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ٣٥
پاره ای از یک روز این پیامی است پس آیا هلاک می شوند جز گروه نافرمانان ٣٥

سورة محمد

۴۷ ۳۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ

آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند (مردم را) از راه الله تباه خواهد کرد (الله) اعمالشان را ﴿١﴾ و آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن

ایمان آوردند و کردند کارهای نیک و ایمان آوردند به آنچه نازل شده است بر محمد و آن حق است از جانب

رَّبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

پروردگارشان زدود (از) ایشان بدی‌های ایشان را و سامان خواهد داد حالشان را ﴿٢﴾ این به سبب آن است کسانی که کفر ورزیدند

اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ

پیروی کردند (از) باطل و اینکه کسانی که ایمان آوردند پیروی کردند (از) حق از طرف پروردگارشان این چنین می زند

اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ

الله برای مردمان مثل حالشان را ﴿٣﴾ پس چون روبه رو شدید با کسانی که کفر ورزیدند پس بزنید گردن های ایشان را تا

إِذَا أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ

آنگاه که زمین گیرشان کردید پس محکم کنید بندها را آنگاه یا منت نهید (آزادشان کنید) بعد از آن و یا فدیه بگیرید تا آنگاه که بنهد جنگ

أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُم

بارهای سنگین خود را (حکم) این است و اگر می خواست الله خود انتقام می گرفت از ایشان ولیکن می خواهد که امتحان کند برخی (از) شما را

بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ

با برخی و آنان که کشته شدند در راه الله پس هرگز تباه نخواهد کرد عمل های ایشان را ﴿٤﴾ به زودی راه نماید ایشان را

وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و به سامان آورد حالشان را ﴿٥﴾ و درآورد ایشان را در آن بهشت که معرفی نموده (آن را) برایشان ﴿٦﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ایمان آوردید اگر یاری کنید الله را یاری دهد شما را و ثابت می کند قدم های شما را ﴿٧﴾ و آنان که کفر ورزیدند

فَتَعْسًا لَّهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ

پس نگونساری برای ایشان است و تباه کرد (الله) اعمال ایشان را ﴿٨﴾ این به سبب آن است که ایشان ناخوش داشتند آنچه را که فرو فرستاده است الله

فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ ۞ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ

پس تباه کرد اعمال ایشان را ﴿٩﴾ آیا پس گردش نکردند در زمین تا بنگرند که چگونه

نصف حزب ۵۱

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾

بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند نابود گردانید الله آنان را و برای کافران است همانند آن ﴿١٠﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿١١﴾

این به سبب آن است که الله یاور کسانی است که ایمان آوردند و اینکه کافران نیست هیچ یاور و کارسازی برای ایشان ﴿١١﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن

همانا الله داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته به بهشت هایی که جاری است

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

زیر درختان آن جوی ها و آنان که کفر ورزیدند بهره می گیرند (از دنیا) و می خورند چنان که می خورند چهارپایان

وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ

و آتش جایگاهی برایشان است (۱۲) و بسا آبادی ای که (اهل) آنها نیرومندتر بودند از آبادی تو

الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

که بیرون کردند تو را هلاک ساختیم آنان را پس نیست هیچ یاوری برایشان (۱۳) پس آیا کسی که باشد بر دلیلی روشن

مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُم ﴿١٤﴾ مَّثَلُ الْجَنَّةِ

از پروردگارش مانند کسانی هستند که زینت داده شده برای آنها بد کاری شان و پیروی کردند از هوس های خود (۱۴) وصف بهشتی

الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ

که وعده داده شده به پرهیزگاران در آن جوی هایی است از آبی که نیست بو گرفته و جوی هایی است از شیری که

يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ

تغییر نکرده است مزه آن و جوی هایی است از شرابی که خوشگوار است برای نوشندگان و جوی هایی است از عسلی که تصفیه شده است

وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ

و برایشان است در آن از همه محصولات و آمرزشی از پروردگارشان (آیا آنان) همچون کسانی اند که جاودان مانند در آتش

وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ

و نوشانده می شوند آبی جوشان را که پاره پاره می کند روده هایشان را (۱۵) و برخی از آنان کسانی اند که گوش می دهند به تو

حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا ۚ

تا آنگاه که بیرون روند از نزد تو گویند به آنان که داده شده اند علم را چه گفت (محمد) هم اکنون

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ

آنان کسانی اند که مهر نهاده است الله بر دل های ایشان و پیروی کردند از هوس های خود (۱۶) و آنان که

اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا

هدایت یافته اند می افزاید ایشان را هدایتی و می دهد به آنها تقوای شان را (۱۷) پس آیا انتظار می برند جز

السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ

رستاخیز را که بیاید به ایشان ناگهانی پس هر آینه آمده است نشانه های آن پس کجا باشد برای ایشان آنگاه که رستاخیزشان فرا رسد

ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ

پند گرفتن شان (۱۸) پس بدان این حقیقت را که نیست الهی جز الله و آمرزش بخواه برای گناه خود

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

و برای مردان با ایمان و زنان با ایمان و الله می داند آمدوشدتان و جایگاهتان را (۱۹)

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡلَا نُزِّلَتۡ سُورَةٞۖ فَإِذَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ
و می گویند کسانی که ایمان آورده اند چرا فرو فرستاده نشد سوره ای (درباره جهاد) پس چون فرستاده شود سوره ای

مُّحۡكَمَةٞ وَذُكِرَ فِيهَا ٱلۡقِتَالُ رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ
محکم و یاد شود در آن از جنگیدن می بینی آنان را که در دل های شان بیماری (شک و نفاق) است

يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ نَظَرَ ٱلۡمَغۡشِيِّ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡمَوۡتِۖ فَأَوۡلَىٰ لَهُمۡ
می نگرند به سوی تو مانند نگریستن آن که بیهوش گشته از مرگ پس سزاوارتر است برای آنها

طَاعَةٞ وَقَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞۚ فَإِذَا عَزَمَ ٱلۡأَمۡرُ فَلَوۡ صَدَقُواْ ٱللَّهَ ﴿٢٠﴾
فرمانبرداری و سخنی شناخته شده است پس هرگاه جدی شود کار (جنگ) پس اگر راست گویند با الله ۲۰

لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ ﴿٢١﴾ فَهَلۡ عَسَيۡتُمۡ إِن تَوَلَّيۡتُمۡ أَن تُفۡسِدُواْ
البته بهتر خواهد بود برایشان ۲۱ پس آیا بر آیید اگر روی گردان شوید اینکه فساد کنید

فِي ٱلۡأَرۡضِ وَتُقَطِّعُوٓاْ أَرۡحَامَكُمۡ ﴿٢٢﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ
در زمین و پاره کنید ارحام (خویشاوندی) تان را ۲۲ آنان کسانی اند که لعنت کرده آنان را الله

فَأَصَمَّهُمۡ وَأَعۡمَىٰٓ أَبۡصَٰرَهُمۡ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلۡقُرۡءَانَ
پس کر ساخت آنان را و کور کرد دیدگانشان را ۲۳ آیا نمی اندیشند در قرآن

أَمۡ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقۡفَالُهَآ ﴿٢٤﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرۡتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِم
یا بر دل ها قفل های آنها (زده شده است) ۲۴ همانا آنان که بازگشتند بر گذشته (عقب) خود

مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡهُدَى ٱلشَّيۡطَٰنُ سَوَّلَ لَهُمۡ وَأَمۡلَىٰ
پس از آنکه روشن شد برای ایشان راه هدایت شیطان آراست برای شان (کار بد) را و آرزومند ساخت

لَهُمۡ ﴿٢٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لِلَّذِينَ كَرِهُواْ مَا نَزَّلَ
آنان را (به وعده های دراز) ۲۵ این به سبب آن است که آنان گفتند به آنانی که خوش نداشتند چیزی را که فرو فرستاده است

ٱللَّهُ سَنُطِيعُكُمۡ فِي بَعۡضِ ٱلۡأَمۡرِۖ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِسۡرَارَهُمۡ ﴿٢٦﴾
الله که به زودی اطاعت خواهیم کرد شما را در برخی کارها و الله می داند پنهان کاری آنان را ۲۶

فَكَيۡفَ إِذَا تَوَفَّتۡهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ وُجُوهَهُمۡ
پس چگونه خواهد بود آنگاه که جانشان را برگیرند فرشتگان درحالی که می زنند به چهره های شان

وَأَدۡبَٰرَهُمۡ ﴿٢٧﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُواْ مَآ أَسۡخَطَ ٱللَّهَ
و پشت های آنها ۲۷ این به سبب آن است که آنان پیروی کردند از چیزی که به خشم آورد الله را

وَكَرِهُواْ رِضۡوَٰنَهُۥ فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ ﴿٢٨﴾ أَمۡ حَسِبَ
و ناخوش داشتند خشنودی او را پس تباه ساخت عمل هایشان را ۲۸ آیا پنداشتند

ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخۡرِجَ ٱللَّهُ أَضۡغَٰنَهُمۡ ﴿٢٩﴾
آنان که در دل های شان مرضی است اینکه هرگز بیرون نخواهد ریخت الله کینه هایشان را ۲۹

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
و اگر می خواستیم قطعاً نشان می دادیم آنها را به تو پس البته می شناختی ایشان را به نشانه هایشان و قطعاً خواهی شناخت ایشان را در
لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ
لحن گفتار و الله می داند کردارهای شما را (۳۰) و هر آینه می آزماییم شما را تا بدانیم(معلوم داریم)
الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
مجاهدین از شما و صابران را و تا بیازماییم گزارش های (اخبار) شما را (۳۱) همانا آنان که
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
کافر شدند و بازداشتند (مردم را) از راه الله و مخالفت کردند با پیامبر پس از آنکه روشن شد
لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾
برای ایشان راه هدایت هرگز هیچ آسیبی نخواهند رساند به الله چیزی را و به زودی تباه می کند (الله) کردارهایشان را (۳۲)
۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
ای کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را و باطل مگردانید
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
کردارهای خود را (۳۳) همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند (مردم را) از راه الله پس مردند
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ
درحالی که ایشان کافر بودند پس هرگز نیامرزد الله آنان را (۳۴) پس سست مشوید و دعوت نکنید به سازش
وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا
درحالی که شما برترید و الله با شماست و هرگز نمی کاهد (پاداش) کارهای شما را (۳۵) جز این نیست که
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ
زندگانی دنیا بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و پرهیزگاری کنید بدهد به شما مزدهای شما را
وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ
و نطلبد از شما مال های شما را (۳۶) اگر بخواهد از شما آنها را پس سخت گیرد بر شما
تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ
بخل می کنید و بیرون می آورد کینه های شما را (۳۷) هان! این شمایید که خوانده می شوید
لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ ۖ وَمَنْ يَبْخَلْ
تا انفاق کنید در راه الله پس برخی از شما کسی است که بخل می کند و هر که بخل کند
فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ
پس جز این نیست که بخل می ورزد در حق خود و الله بی نیاز است و شما نیازمندان اید و اگر
تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾
روی بگردانید جایگزین کند قومی دیگر را به جای شما آنگاه نباشند مانند شما (۳۸)

سُورَةُ الفَتْحِ

۴۸ ۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِّيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنبِكَ
همانا ما از صلح حدیبیه/پیروزی دادیم تو را پیروزی آشکاری (۱) تا بیامرزد برای تو الله آنچه که پیش گذشت از گناهت

وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
و آنچه در پس آمد و تمام کند نعمت خود را بر تو و راه نماید تو را به راهی راست (۲)

وَيَنصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
و یاری دهد تو را الله یاری با عزت (۳) اوست آن که فرود آورد آرامش را در دل‌های

الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
مومنان تا افزون گردد ایمانی با ایمانشان و از آن الله است لشکرهای آسمان‌ها

وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
و زمین و هست الله دانای سنجیده کار (۴) تا داخل گرداند مردان مومن و زنان با ایمان را

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
در بهشت‌هایی که می‌رود در زیر درختان آن جوی‌ها در حالی که جاویدان باشند در آن و بزداید از ایشان

سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ
بدی‌های ایشان را و هست این (کار) نزد الله کامیابی بزرگی (۵) و عذاب کند

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ
مردان منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را که گمان کننده‌اند

بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
بر الله گمان بد بر ضد آنهاست گردش بد (زمانه) و خشم گرفته است الله بر آنان

وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
و لعنت کرده آنان را و آماده ساخته است برای شان دوزخ را و بد سرانجامی است (۶) و از آن الله است لشکرهای

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
آسمان‌ها و زمین و هست الله پیروزمند سنجیده کار (۷) همانا ما فرستادیم تو را

شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده (۸) تا ایمان آورید به الله و به رسول او

وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾
و تا یاری دهید (دین) او را و بزرگ بدارید او را و به پاکی یاد کنید او را بامداد و شامگاه (۹)

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

بی گمان آنان که بیعت می کنند با تو جز این نیست که بیعت می کنند با الله دست الله است فراز دست های شان است

فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ

پس هرکه بشکند بیعت را پس جز این نیست که می شکند به ضرر خویش و هرکه وفا کند به آنچه پیمان بسته است بر آن

اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

با الله پس خواهد داد به او پاداشی بزرگ را (۱۰) به زودی خواهد گفت به تو پس ماندگان

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ

از بادیه نشینان مشغول کرد ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش طلب کن برای ما می گویند

بِأَلْسِنَتِهِم مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ اللَّهِ

به زبان های خود آنچه نیست در دل های شان بگو پس چه کسی در اختیار دارد برای شما از سوی الله

شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

چیزی را اگر بخواهد به شما زیانی را یا بخواهد به شما سودی را بلکه هست الله به آنچه می کنید

خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ

آگاه (۱۱) [نه] بلکه گمان کردید که بازنخواهد گشت پیامبر و مؤمنان به سوی

أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ

کسان خویش هرگز و آراسته شد این گمان در دل هایتان و گمان بردید گمان بد

وَكُنتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَن لَّمْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا

و بودید گروهی درخور هلاکت (۱۲) و هرکه ایمان نیاورد به الله و رسول او پس همانا ما

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

آماده کرده ایم برای کافران آتشی افروخته را (۱۳) و از آن الله است فرمانروایی آسمان‌ها و زمین

يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

می آمرزد هرکه را بخواهد و عذاب می کند هرکه را بخواهد و هست الله آمرزگار

رَّحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ

مهربان (۱۴) خواهند گفت همان پس ماندگان وقتی که روانه شوید شما به سوی

مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا

غنیمت ها تا بگیرید آنها را بگذارید ما را تا از پی شما آییم می خواهند که دگرگون کنند

كَلَامَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ

سخن الله را بگو هرگز پیروی نخواهید کرد ما را این چنین فرموده است الله از پیش

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

پس خواهند گفت [نه] بلکه حسد می ورزید به ما [نه] بلکه بودند نمی فهمند مگر اندکی (۱۵)

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
بگو به واپس‌ماندگان از بادیه‌نشینان: شما خوانده خواهید شد به سوی قومی که سخت جنگاورند

تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ
جنگ می‌کنید با ایشان یا اسلام می‌آورند پس اگر فرمانبرداری کنید می‌دهد به شما الله پاداشی نیکو را

وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
و اگر روی برتابید چنانکه روی برتافتید پیش از این عذاب کند شما را عذابی دردناک (۱۶) نیست

عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ
بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ
و هر که فرمان برد از الله و رسول او داخل گرداند او را در بهشت‌هایی که می‌رود زیر درختان آن جوی‌ها

وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ ۞ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
و هر که روی‌گردان شود عذاب کند او را عذابی دردناک (۱۷) به تحقیق خوشنود شد الله از

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
مؤمنان وقتی که بیعت کردند با تو زیر آن درخت پس دانست آنچه را در دلهایشان است

فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
پس فرود آورد آرامش را بر ایشان و پاداش داد ایشان را به پیروزی نزدیکی (۱۸) و غنیمت‌های

كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللَّهُ
بسیاری که بگیرند آن را و هست الله پیروزمند سنجیده‌کار (۱۹) وعده داده است شما را الله

مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
غنیمت‌های بسیاری که بگیرید آنها را پس به شتاب داد شما را این (غنیمت) را و بازداشت دست‌های

النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مردمان را از شما و تا باشد نشانه‌ای برای (پیروزی) مؤمنان و هدایت کند شما را به راهی

مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ
راست (۲۰) و (غنائم) دیگری که (هنوز) دست نیافته‌اید بر آنها که به تحقیق احاطه دارد الله بر آنها

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
و هست الله بر هر چیزی توانا (۲۱) و اگر (در حدیبیه) جنگ می‌کردند با شما کسانی که کفر می‌ورزیدند

لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
قطعا می‌گریختند به پشت (سرشان) آنگاه نمی‌یافتند دوستی را و نه یاوری را (۲۲) سنت

اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
الله است که گذشته است از پیش و هرگز نیابی برای سنت الله هیچ دگرگونی را (۲۳)

وَهُوَ ٱلَّذِى كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنۢ
و اوست آنکه بازداشت دستهای آنان (کفار) را از شما و دستهای شما را از ایشان در میان مکه پس

بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ
از آنکه پیروزی داد شما را بر آنان و هست الله به آنچه می کنید بینا (۲۴) آنان

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَٱلْهَدْىَ
کسانی اند که کافر شدند و بازداشتند شما را از مسجد الحرام و شتران قربانی

مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُۥ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنَـٰتٌ
بازداشته شده را (نگذاشتند) که برسند به قربانگاه خود و اگر نبودند مردان مؤمن و زنان با ایمان

لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَـُٔوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ
که آنان را نمی شناختید (ممکن بود ندانسته) پایمالشان کنید و از این راه به شما می رسید گزندی ناآگاهانه

لِّيُدْخِلَ ٱللَّهُ فِى رَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا۟ لَعَذَّبْنَا ٱلَّذِينَ
تا داخل گرداند الله در رحمت خود هر که را که خواهد و اگر (ایشان و کفار) جدا می بودند البته عذاب می دادیم آنان را که

كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
کافر شدند از ایشان (به) عذابی دردناک (۲۵) آنگاه که نهادند کسانی که کفر ورزیدند

فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلْجَـٰهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ
در دل های خود تعصب را تعصب جاهلی پس فرو فرستاد الله آرامش خود را

عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ ٱلتَّقْوَىٰ
بر رسولش و بر مؤمنان و ملازم کرد ایشان را بر کلمهٔ تقوا

وَكَانُوٓا۟ أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
و بودند آنها سزاوارتر به آن و اهل آن و هست الله به هر چیزی دانا (۲۶)

لَّقَدْ صَدَقَ ٱللَّهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءْيَا بِٱلْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ ٱلْمَسْجِدَ
هر آینه راست گردانید الله برای پیامبرش آن خواب را درست که قطعاً در خواهید آمد به مسجد

ٱلْحَرَامَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
الحرام اگر بخواهد الله با ایمنی در حالی که تراشیده اید سر خود را و موی را کوتاه می کنید

لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا۟ فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ
بی آنکه بترسید پس او می دانست چیزی را که شما نمی دانستید پس قرار داد پیش از آن (رؤیا و ورود به مسجد)

فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ
پیروزی نزدیک را (صلح حدیبیه و فتح خیبر) (۲۷) اوست آن که فرستاد رسول خود را با هدایت و دین

ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾
حق تا غالب گرداند آن را بر هر دینی و همین بس که الله گواه باشد (۲۸)

مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ ٱللَّهِۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْۖ
محمد فرستادهٔ الله و آنان که همراه اویند سختگیرند بر کافران مهربان اند در میان خود

تَرَىٰهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًاۖ سِيمَاهُمْ
می بینی ایشان را رکوع کنان سجده کنان می جویند بخششی را از الله و خوشنودی [او] را نشان ایشان

فِى وُجُوهِهِم مِّنْ أَثَرِ ٱلسُّجُودِۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِۚ وَمَثَلُهُمْ
در روی های شان است از اثر سجده این وصف ایشان در تورات است و وصف ایشان

فِى ٱلْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسْتَغْلَظَ فَٱسْتَوَىٰ
در انجیل مانند کشتزاری است که برآورد جوانه اش را و نیرومند گردانید آن را و ستبر ساخت و آنگاه ایستاد

عَلَىٰ سُوقِهِۦ يُعْجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلْكُفَّارَۗ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
بر ساقهٔ خود شادمان سازد برزگران را تا به خشم آرد به وسیلهٔ آنها کافران را وعده داده است الله آنان را که

ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًۢا ﴿٢٩﴾
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را (۲۹)

آیاتها ۱۸ — سُورَةُ الحُجُرَاتِ — ترتيبها ۴۹

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُقَدِّمُوا۟ بَيْنَ يَدَىِ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَۚ
ای کسانی که ایمان آورده اید پیشی مگیرید بر الله و رسول او و پروا کنید از الله

إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَرْفَعُوٓا۟ أَصْوَٰتَكُمْ
همانا الله شنوای داناست (۱) ای کسانی که ایمان آورده اید بلند مکنید صداهای خود را

فَوْقَ صَوْتِ ٱلنَّبِىِّ وَلَا تَجْهَرُوا۟ لَهُۥ بِٱلْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
بالای صدای پیامبر و بلند مگویید با او سخن را مانند بلند گفتن برخی از شما

لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَـٰلُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
برای برخی دیگر مبادا که تباه شود کارهای شما و شما درنیابید (۲) همانا آنان که

يَغُضُّونَ أَصْوَٰتَهُمْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمْتَحَنَ ٱللَّهُ
فرو می دارند صداهایشان نزد پیامبر الله آنان کسانی اند که آزموده است الله

قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰۚ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
دل هایشان را برای تقوا برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود (۳) به تحقیق آنان که

يُنَادُونَكَ مِن وَرَآءِ ٱلْحُجُرَٰتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
ندا می کنند تو را از بیرون حجره ها بیشترشان خرد نمی ورزند (۴)

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا۟ حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ
و اگر ایشان صبر می کردند تا اینکه بیرون می آمدی به سوی آنان البته بود بهتر برایشان و الله آمرزگار

رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوٓا۟
مهربان است (۵) ای کسانی که ایمان آورده اید اگر بیاورد نزد شما فاسقی خبری را پس تحقیق کنید

أَن تُصِيبُوا۟ قَوْمًۢا بِجَهَـٰلَةٍ فَتُصْبِحُوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَـٰدِمِينَ ﴿٦﴾
مبادا اینکه آسیب رسانید قومی را به نادانی پس بگردید بر آنچه کردید پشیمانان (۶)

وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ ٱللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِى كَثِيرٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
و بدانید که در میان شما پیامبر الله است اگر اطاعت می کرد شما را در بسیاری از کارها البته در مشقت می افتادید

وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ ٱلْإِيمَـٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِى قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
و لیکن الله محبوب گردانید در نظر شما ایمان را و آراست آن را در دل های شما و ناپسند گردانید در نظر شما

ٱلْكُفْرَ وَٱلْفُسُوقَ وَٱلْعِصْيَانَ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ ﴿٧﴾
کفر و انواع فسق و نافرمانی را آنان خود راه یافتگان اند (۷)

فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ
به بخششی از جانب الله و نعمتی و الله بس دانای سنجیده کار است (۸) و اگر دو گروه

مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱقْتَتَلُوا۟ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنۢ بَغَتْ إِحْدَىٰهُمَا
از مؤمنان با هم جنگ کنند پس اصلاح کنید میان آن دو پس اگر تجاوز کرد یکی از دو گروه

عَلَى ٱلْأُخْرَىٰ فَقَـٰتِلُوا۟ ٱلَّتِى تَبْغِى حَتَّىٰ تَفِىٓءَ إِلَىٰٓ أَمْرِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن فَآءَتْ
بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که تجاوز می کند تا اینکه برگردد به سوی حکم الله پس اگر برگشت

فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَهُمَا بِٱلْعَدْلِ وَأَقْسِطُوٓا۟ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ
پس اصلاح کنید میان آن دو به عدالت و دادگری کنید بی گمان الله دوست دارد دادگران را

﴿٩﴾ إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
(۹) جز این نیست که مؤمنان برادران اند پس اصلاح کنید میان دو برادر خویش را و پروا کنید از الله

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ
باشد که مورد رحمت قرار گیرید (۱۰) ای کسانی که ایمان آورده اید مسخره نکند هیچ گروهی گروهی دیگر را

عَسَىٰٓ أَن يَكُونُوا۟ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
شاید که باشند آن گروه بهتر از آنان و نه زنانی زنانی دیگر را شاید که آنان نیز باشند بهتر

مِّنْهُنَّ ۖ وَلَا تَلْمِزُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا۟ بِٱلْأَلْقَـٰبِ ۖ بِئْسَ ٱلِٱسْمُ
از آنان و عیبجویی مکنید از خودتان (یکدیگر) و مخوانید (یکدیگر را) به لقبهای (زشت) بد زشتی است

ٱلْفُسُوقُ بَعْدَ ٱلْإِيمَـٰنِ ۚ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿١١﴾
خروج از طاعت (الله) پس از ایمان (آوردن) و آنان که توبه نکنند آنان خود ستمکاران اند (۱۱)

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجْتَنِبُواْ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ
ای کسانی که ایمان آورده اید پرهیز کنید از بسیاری گمان ها بی گمان برخی گمان ها گناه است

وَلَا تَجَسَّسُواْ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
و تجسس مکنید (از امور پوشیده همدیگر) غیبت نکند برخی از شما برخی (دیگر) را آیا دوست می دارد یکی از شما که

يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ
بخورد گوشت برادر مرده خود را پس ناپسند می دارید آن را و پروا کنید از الله بی گمان الله بسیار توبه پذیر

رَّحِيمٌ (١٢) يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَـٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَـٰكُمْ
مهربان است (١٢) ای مردمان همانا ما آفریدیم شما را از یک مرد و یک زن و قرار دادیم شما را

شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ ٱللَّهَ
گروه ها و قبیله ها تا یکدیگر را بشناسید بی گمان گرامی ترین شما نزد الله پرهیزگارترین شماست همانا الله

عَلِيمٌ خَبِيرٌ (١٣) ۞ قَالَتِ ٱلْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُواْ وَلَـٰكِن حزب ۵۲
دانای آگاه است (١٣) گفتند بادیه نشینان ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید و لیکن

قُولُوٓاْ أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ ٱلْإِيمَـٰنُ فِى قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُواْ ٱللَّهَ
بگویید اسلام آورده ایم درحالی که داخل نشده ایمان در دل هایتان و اگر فرمانبرداری کنید از الله

وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَـٰلِكُمْ شَيْـًٔا إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (١٤)
و پیامبرش نمی کاهد از اعمال شما چیزی را همانا الله آمرزنده مهربان است (١٤)

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُواْ
جز این نیست که مؤمنان (کامل) آنان اند که ایمان آوردند به الله و رسولش پس تردید نکردند

وَجَـٰهَدُواْ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ
و جهاد کردند با مال هایشان و جان هایشان در راه الله آنان همان

ٱلصَّـٰدِقُونَ (١٥) قُلْ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمْ وَٱللَّهُ
راستگویان اند (١٥) بگو آیا آگاه می سازید الله را به دینداری خود حال آنکه الله

يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ
می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و الله به هر چیزی داناست

(١٦) يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُواْ قُل لَّا تَمُنُّواْ عَلَىَّ إِسْلَـٰمَكُم بَلِ ٱللَّهُ
(١٦) منت می نهند بر تو به اینکه مسلمان شده اند بگو منت منهید بر من به اسلام آوردن خود بلکه الله

يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَـٰنِ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ (١٧) إِنَّ ٱللَّهَ
منت می نهد بر شما به اینکه هدایت کرد شما را به سوی ایمان اگر راست می گویید (١٧) همانا الله

يَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ (١٨)
می داند غیب آسمان ها و زمین را و الله بیناست به آنچه می کنید (١٨)

ترتیب ۵۰ | سورة ق | مکی ۴۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

قٓ ۚ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
قاف سوگند به این قرآن بلند جایگاه ۱ بلکه در شگفت ماندند از آنکه آمد برای آنان بیم‌دهنده‌ای از خودشان
فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۖ ذَٰلِكَ
پس گفتند کافران این چیزی است شگفت ۲ آیا چون بمیریم و شویم خاک (باز زنده می شویم) آن
رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۖ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
بازگشتی است دور ۳ به تحقیق می دانیم آنچه را که می کاهد زمین از ایشان و نزد ما کتابی است
حَفِيظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ
نگهدار ۴ (او چنین نیست) بلکه تکذیب کردند حق را هنگامی که آمد به سویشان از این رو ایشان در کاری آشفته اند
﴿٥﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
۵ آیا پس ننگریستند به سوی آسمان بر فرازشان چگونه بنا کردیم آن را و بیاراستیم آن را
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
و نیست در آن هیچ شکافی ۶ و زمین را گستردیم و افکندیم در آن کوه های استوار را
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ
و رویاندیم در آن از هر نوع دل انگیزی را ۷ مایهٔ بینش و یادی برای هر بنده
مُنِيبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
بازگردنده (به سوی خدا) ۸ و فرود آوردیم از آسمان آب با برکت را پس رویاندیم با آن باغ هایی
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾
و دانه(های) درو شدنی ۹ و (نیز) درختان خرمای برافراشته که برای آنهاست خوشه (هایی) روی هم انباشته ۱۰
رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۖ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ
تا روزی ای باشد برای بندگان و زنده گردانیدیم با آن سرزمینی مرده را این چنین است برآمدن (از گورها) ۱۱ تکذیب کردند
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس (یاران چاه) و ثمود (قوم صالح) ۱۲ و عاد و فرعون و برادران
لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ
لوط ۱۳ و اهل ایکه (ساکنان جنگل) و قوم تبع (پادشاه یمن) همگی تکذیب کردند پیامبران را پس سزاوار گشت وعدهٔ عذابم
﴿١٤﴾ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾
۱۴ آیا ناتوان بودیم در آفرینش نخستین؟ (نه) بلکه ایشان در شبهه ای (سردرگمی) اند از آفرینشی نو ۱۵

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِۦ نَفْسُهُۥ ۖ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ ٱلْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى ٱلْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ قَعِيدٌ
﴿١٧﴾ مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَكْرَةُ
ٱلْمَوْتِ بِٱلْحَقِّ ۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ ۚ ذَٰلِكَ
يَوْمُ ٱلْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَّقَدْ
كُنتَ فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلْيَوْمَ حَدِيدٌ
﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَٰذَا مَا لَدَىَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِى جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ ٱلَّذِى جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا
ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ ۞ قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطْغَيْتُهُۥ
وَلَٰكِن كَانَ فِى ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا۟ لَدَىَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
إِلَيْكُم بِٱلْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ ٱلْقَوْلُ لَدَىَّ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ ٱمْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزْلِفَتِ
ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ
﴿٣٢﴾ مَّنْ خَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ٱدْخُلُوهَا
بِسَلَٰمٍ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُم مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

حزب ۵۲

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
و چه بسیار هلاک کردیم پیش از آنان نسل هایی که آنان سرسخت تر بودند از ایشان از جهت نیرومندی پس راه گشودند در

الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ
سرزمین ها آیا هیچ راه گریزی بود ﴿٣٦﴾ همانا در این (عقوبت) قطعاً پندی است برای کسی که باشد

لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
برای او دلی یا فرا دارد گوش را در حالی که حاضر (و خودآگاه) باشد ﴿٣٧﴾ و هر آینه آفریدیم

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آنهاست در شش روز و نرسید به ما

مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
هیچ درماندگی ای ﴿٣٨﴾ پس شکیبا باش بر آنچه می گویند و تسبیح بگوی با ستایش پروردگار خود

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب ﴿٣٩﴾ و در پاسی از شب پس تسبیح گوی او را

وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ
و به دنبال های سجده ها ﴿٤٠﴾ و گوش فرا دار به روزی که ندا دهد آن ندا دهنده از جایی نزدیک

﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
﴿٤١﴾ روزی که بشنوند آن بانگ سهمگین را به حق آن روز روز بیرون آمدن (از قبرها) است ﴿٤٢﴾ همانا ما

نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ
خود زنده می کنیم و می میرانیم و به سوی ماست بازگشت ﴿٤٣﴾ روزی که بشکافد زمین

عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
از ایشان در حالی که شتابان بیرون آیند این حشری است که بر ما آسان است ﴿٤٤﴾ ما داناتریم به آنچه که می گویند

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾
و نیستی تو بر ایشان مسلط پس پند بده با قرآن کسی را که می ترسد از وعده عذاب من ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

ترتیبها ۵۱ — آیاتها ۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
سوگند به آن بادها که می پراکنند پراکندنی ﴿١﴾ و آنها که بر می دارند بار سنگینی ﴿٢﴾ پس روندگان اند به آسانی ﴿٣﴾

فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾
و تقسیم کنندگان کاری را ﴿٤﴾ بی گمان آنچه وعده داده می شوید قطعاً راست است ﴿٥﴾ و همانا (روز) جزا واقع شدنی است ﴿٦﴾

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ (۷) إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ (۸) يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
سوگند به آسمان دارای راه ها (۷) همانا شما در گفتاری گوناگونید (۸) بازگردانده می شود از آن (حق) آن که

أُفِكَ (۹) قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ (۱۰) الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ (۱۱)
منحرف شده است (۹) مرگ بر دروغ زنان گمان پرداز (۱۰) آنان که خود در گردابی (از جهل) غافل مانده اند (۱۱)

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ (۱۲) يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ (۱۳) ذُوقُوا
می پرسند کی خواهد بود روز جزاء (۱۲) روزی که آنان بر آتش گداخته می شوند (۱۳) بچشید

فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ (۱۴) إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
عذابتان را این است آنچه که آن را به شتاب می خواستید (۱۴) همانا پرهیزکاران در بهشت ها

وَعُيُونٍ (۱۵) آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ
و چشمه سارهایند (۱۵) گیرندگانند آنچه را که داده است به ایشان پروردگارشان همانا ایشان بودند پیش از این نیکوکاران

(۱۶) كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (۱۷) وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
(۱۶) آنان اندکی از شب را می خوابیدند (۱۷) و در سحرها ایشان طلب آمرزش می نمودند

(۱۸) وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ (۱۹) وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
(۱۸) و در مال هایشان حقی بود برای سائل (گدا) و تهیدست (۱۹) و در زمین نشانه هایی است

لِلْمُوقِنِينَ (۲۰) وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ (۲۱) وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
برای اهل یقین (۲۰) و در خود شما نیز آیا نمی نگرید (۲۱) و در آسمان است روزی شما

وَمَا تُوعَدُونَ (۲۲) فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ
و آنچه وعده داده می شوید (۲۲) پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین که همانا این (خبر) حق است مثل آنکه خود شما

تَنْطِقُونَ (۲۳) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ (۲۴)
سخن می گویید (۲۳) آیا به تو رسیده است داستان مهمانان ابراهیم؟ آن گرامی داشتگان (۲۴)

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (۲۵) فَرَاغَ إِلَىٰ
چون داخل شدند بر ابراهیم پس گفتند سلام گفت سلام (بر شما) قومی ناشناسید (۲۵) پس روی آورد به سوی

أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ (۲۶) فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
خانواده خود پس گوساله ای فربه (و بریان) آورد (۲۶) پس نزدیک ساخت آن را به ایشان (چون دید که نمی خورند) گفت نمی خورید

(۲۷) فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
(۲۷) پس احساس کرد از ایشان ترسی را گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانا

(۲۸) فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
(۲۸) پس پیش آمد زن او با فریاد پس سیلی زد روی خود را و گفت (آیا من) پیرزن (آن هم) نازا

(۲۹) قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (۳۰)
(۲۹) گفتند این چنین گفته است پروردگار تو همانا او همان سنجیده کار بس داناست (۳۰)